

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **A. S.**, zastoupeného advokátkou JUDr. Pěvou Skýbovou, se sídlem Bartošova 4, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, PP 21/OAM, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 24. 9. 2007, č. j. 56 Az 51/2007 - 41,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna advokátky JUDr. Pěvy Skýbové **se určuje** částkou 5712 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 14. 2. 2007, č. j. OAM-230/VL-18-ZA07-2006, Ministerstvo vnitra (dále jen „žalovaný“) neudělilo žalobci (dále jen „stěžovatel“) mezinárodní ochranu pro nesplnění podmínek § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

Stěžovatel proti rozhodnutí žalovaného podal žalobu, kterou Krajský soud v Brně zamítl podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř.“), rozsudkem ze dne 24. 9. 2007.

Rozsudek stěžovatel napadá kasační stížností z důvodů obsažených v § 103 odst. 1 písm. a), b), c, d) a e) s. ř. s., čímž namítá nesprávné posouzení právní otázky krajským soudem, vady řízení před správním orgánem, zmatečnost řízení před krajským soudem, nepřezkoumatelnost jeho rozhodnutí či jinou vadu řízení a nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení.

Po ukončení původního právního zastoupení JUDr. Davidem Heryánem, který stěžovatelovým jménem podal tuto kasační stížnost, byla stěžovateli ustanovena advokátkou JUDr. Pěva Skýbová. Ta upřesnila, že stěžovatel napadá rozsudek pouze pro

nesprávné posouzení právní otázky pronásledování z důvodu národnosti, svobodného vyjádření názoru a prosazování práva na důstojný život bez možnosti obrátit se na policii ve smyslu § 2 odst. 8 zákona o azylu ve vazbě na § 12 písm. b) téhož zákona; dále pro vadu řízení spočívající v tom, že skutková zjištění o stěžovatelských osobních poměrech v zemi původu jsou v rozporu s rozhodnutím správního orgánu, což následně krajský soud svým rozhodnutím neodstranil; a konečně pro jinou vadu řízení před soudem spatřovanou v tom, že krajský soud jednostranně vyložil zákon v neprospěch stěžovatele a porušil tak rovnost stran. Stěžovatel také upozornil na to, že svou zemi opustil proto, že byl fyzicky napaden za kritiku chování a jednání vysokých struktur v zemi původu a mafiánské praktiky na tržišti, které spravovala ruská firma, u které byl zaměstnán. Policejní orgány, na něž se obrátil s trestním oznámením, mu neposkytly žádnou pomoc a naopak byl pronásledován a vystaven dalším represivním opatřením.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele, aby mohla být shledána přijatelnou.

K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, sp. zn. 1 Azs 13/2006, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Při posouzení toho, zda kasační stížnost podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele, nemohl zdejší soud přehlédnout, že se námitkami obdobnými těm, jež jsou nyní uplatňovány v kasační stížnosti, ve vazbě na totožnou skutkovou situaci zabýval již ve svém rozsudku ze dne 10. 11. 2005, sp. zn. 2 Azs 441/2004 (publ. na www.nssoud.cz), když posuzoval kasační stížnost téhož stěžovatele. Zde vyšel zdejší soud ze své dosavadní judikatury (konkrétně z rozsudku ze dne 27. 8. 2003, sp. zn. 4 Azs 5/2003, publ. na www.nssoud.cz) a k jediné konkrétní kasační námitce, tedy k otázce stěžovatelem tvrzeného pronásledování v Kazachstánu, uvedl: *„Stěžovatel měl potíže s kazašskými zločineckými skupinami, a to zjevně z důvodu svého podílu na provozování tržnic v Kazachstánu, tedy z důvodu svého podnikání. Za nepravděpodobné a vzhledem k uplatnění až v žalobě i účelové je nutno pokládat jeho tvrzení, že tyto problémy byly zapříčiněny jeho národností a pravoslavným vyznáním. Stěžovatel se nepokoušel důsledně tuto situaci řešit, nezřekl se podnikání, které mu způsobovalo tyto konflikty, a na policii země původu se obracel pouze nesystematicky a zprostředkovaně. Nelze tak konstatovat, že by jeho stát původu toto pronásledování toleroval.“* Vzhledem k tomu, že v nyní posuzované kasační stížnosti nepředkládá stěžovatel zdejšímu soudu k této právní otázce nové argumenty k posouzení, nezbyvá, než odkázat na tuto dosavadní judikaturu k otázce tvrzeného tolerování pronásledování ze strany státu.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na námitky podávané v kasační stížnosti, když jedna je totožná s námitkou již zdejším soudem řešenou v případě téhož stěžovatele, druhé dvě jsou pak příliš obecné a nekonkrétní, aby mohly založit přijatelnost kasační stížnosti. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovateli byla právní zástupkyní pro řízení o kasační stížnosti ustanovena advokátka JUDr. Pěva Skýbová; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokátky částkou 2 x 2100 Kč za dva úkony právní služby – převzetí a příprava zastoupení a doplnění kasační stížnosti - a 2 x 300 Kč na úhradu hotových výdajů - v souladu s § 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b), d), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů, celkem tedy 4800 Kč. Vzhledem k tomu, že je advokátka plátcyní daně z přidané hodnoty, navyšuje se tato částka o 912 Kč na celkových 5712 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. listopadu 2008

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu